

خشت روئیری

امشا سپند شهر یور

سومین امشا سپند است از گروه امشا سپندان که در اوستا از آنان بسیار یاد شده است. امشا سپندان در گاتاهای چون والاترین صفات اهورا مزدا تجلی میکنند. امادر سایر قسمت های اوستا تشخیص یافته چون ملائیک مقرب معرفی میشوند. صورت نهائی این تشخیص در نامه های پهلوی آشکار میشود که چون وزیران و کارگزاران اهورا مزدا شناسنده شده اند.

هر یک از امشا سپندان در نقشی معنوی و مادی، آسمانی و زمینی ظاهر میشوند. این امشا سپندان در پهلوی خشت روئیری یا شتریور نامیده شده. ترجمه نامش را کشور بر گزیده یا پادشاهی بر گزیده پادشاهی مطلوب با قدرت سلطنت و تسلط آورده اند. در اوستا چه بسا که از این ترکیب کشور جاودانی اهورا مزدا و بهشتبرین اراده شده است. نقش معنوی و روحانی شهر یور و در حقیقت بهتر به گوییم در نقش صفت سلطنت و سلطه ایزدی و فروشکوه شهریاری خداوند است اما در جنبه زمینی اش سرپرست و نگهبان فلزات میباشد.

فرهنگ اعلام اوستا.

دریشت ها چون دوامشا سپند دیگر (اردیبهشت و خرداد) یشتبه و بیشه ندارد اما به احتمال همه امشا سپندان هر یک یشتبه و بیشه داشته اند که از آن میان دویشت فوق الذکر به ما رسیده است. به موجب بند چهارم در دویسی روزه بزرگ و کوچک پشنیبان و بیاری دهنده بینوایان و درویشان است.

به موجب بیست و هفتمین فصل بند هش گیاه شاپرغم و بیشه این امشا سپند است. دیو سور و که دیو آشوب و فساد میباشد رقیب و ضد او است و ایزدانی چون ایزد مهر ایزد آسمان و ایزد انبران ازیا و رانش میباشند.

در تقویم مردایی روز چهارم هر ماه شهریور نامیده میشود و مطابق معمول هر گاه نام ماه موافق میشد آن روز راجشن ساخته و شادمانی میکردند.

بهمین جهت روز چهارم از ماه شهریور جشن شهریور گان خوانده میشود و مزدیستان در این جشن مراسمی داشتند ابوریحان بیرونی در باره این روز و جشن شهریور گان آوردند. شهریور ماه روز چهارم آن شهریور است و این روز عید است و چون بازدوان نام باهم توافق کرده آنرا شهریور گان نامند و معنای این لفظ دوستی و آرزوست و شهریور فرشته‌ی است که به جواهر هفت گانه که طلا و نقره و دیگر فلزات که قوام صنعت و دنیا و مردم بدان است موکل است. زادویه گفته است که این روز را «آذر جشن» میگویند و این روز برای آتش‌های که که در خانه‌ای مردم است عید است و این عید در قدیم آغاز زمستان بوده و در این عید آتش‌های بزرگ در خانه‌ها میافروختند و عبادت خداوند و ستایش اورا زیاد مینمودند و برای صرف غذا دیگر شادمانیها برگردهم جمع می‌امندند - و میگویند که این آتش را برای دفع سرما و بیستی که در زمستان حادث میشود می‌افروختند و می‌گفتند انتشار حرارت چیزهای را که برای نباتات زیان آور باشد دفع میکنند خودشید موبد گفته است که آذر جشن روز اول این ماه بود و این عید برای خاصه بوده و از روزهای معروف ایرانیان محسوب میشود و این عید از روزهایی است که مردم طخارستان آنرا معمول میداشتند و این آتش را برای تغییری که در هوا پیدا شده که از زمستان است می‌افروختند عید را در آغاز پائیز میگیرند و این روز روز مهر است که اول گهنه‌بار پنجم است و آخر آن روز بهرام و در این روز خداوند بهائی را آفرید و نام آن «مدیا یوم گاه» است.

زراتشت بهرام پژود در مقطعی خود دنبال می‌باختی که دو امشاپند بهمن و اردیبهشت زرتشت را راهنمایی هایی میکنند در باره شهریور و سفارشش به زرتشت آورده است:

نگه کرد شهریور امشاپند	به پیش آمدش با دلی پر ز پند
بدو گفت کای پاک پاکیزه رای	
چو رفتی به زیر از بلند آسمان	
به گوئی مرآنکس که دارد سلاح	
که تا کار او دارد آراسته	
که جان بداندیش در پیش اوست	
چو کار از سلاحش مهیا بود	
به دشمنت دادن نشاید همی	
به خاق جهان بازگو این پیام	
شب و روز بر آفرین خدای	
پیامی براز من سوی مردمان	
ذ شمشیر و تیروز گر زو رماح	
زدوده همه سال پیرواسته	
چو پیند بدردش زاندوه پوست	
چو خوردشید در رزم پیدا بود	
که پس کارت آید بیاید همی	
از اول و آخر همه را تمام	